

NL

NL

NL

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 12.11.2010
COM(2010) 662 definitief

2010/0325 (COD)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**betreffende de lijst van reisdocumenten waarmee de houder de buitengrenzen kan
overschrijden en waarin een visum kan worden aangebracht en betreffende de invoering
van een mechanisme voor het opstellen van deze lijst**

TOELICHTING

1. Context van het voorstel

Artikel 17, lid 3, onder a), van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen bepaalt: "Het Uitvoerend Comité neemt daarenboven de nodige beslissingen betreffende [...] de reisdocumenten waarin een visum kan worden aangebracht". Overeenkomstig dat artikel werden in 1998 en 1999 twee besluiten van het Uitvoerend Comité (SCH/Com-ex (98)56 en SCH/Com-ex (99)14) "betreffende de uitwerking van een handboek met documenten waarin een visum kan worden aangebracht" vastgesteld en werd vervolgens het bestaande "overzicht van reisdocumenten welke recht geven op overschrijding der buitengrenzen en waarin een visum kan worden aangebracht" opgesteld. Bijlage 11 bij de Gemeenschappelijke Visuminstructies bevat bepaalde "criteria voor de vaststelling of in een reisdocument een visum kan worden aangebracht". Op 5 april 2010 werden echter bij Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) zowel artikel 17, lid 3, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, dat de rechtsgrondslag was voor de besluiten SCH/Com-ex (98)56 en SCH/Com-ex (99)14, als de Gemeenschappelijke Visuminstructies ingetrokken.

Artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 789/2001 van de Raad bepaalde: "Iedere lidstaat stelt de secretaris-generaal van de Raad in kennis van de wijzigingen die hij wenst aan te brengen in [...] het handboek inzake documenten waarin een visum kan worden aangebracht, [...]". Artikel 3 van dezelfde verordening bepaalde: "Het secretariaat-generaal van de Raad is verantwoordelijk voor de voorbereiding van de herziene versies van [...] het handboek inzake documenten waarin een visum kan worden aangebracht [...]". Ook Verordening nr. 789/2001 werd ingetrokken door de visumcode.

Het bestaande "overzicht van reisdocumenten welke recht geven op overschrijding der buitengrenzen en waarin een visum kan worden aangebracht" (hierna "het overzicht" genoemd) bestaat uit vijf delen:

- I: "Reisdocumenten waarin een visum kan worden aangebracht": documenten die zijn afgegeven door alle derde landen waarvan de onderdanen aan de visumplicht zijn onderworpen, door de derde landen waarvan de onderdanen niet aan die plicht zijn onderworpen en door de lidstaten die het Schengenacquis nog niet volledig toepassen.
- II: "Vreemdelingenpaspoorten van de Schengenstaten waarin een visum kan worden aangebracht": reisdocumenten voor vreemdelingen (of vreemdelingenpaspoorten of paspoorten voor niet-onderdanen), reisdocumenten voor vluchtelingen (Verdrag van Genève van 28 juli 1951) en reisdocumenten voor staatlozen (Verdrag van New York van 28 september 1954).
- III: "Lijst van reisdocumenten van internationale organisaties": 12 door internationale organisaties afgegeven documenten.
- IV: "Geleidelijke totstandbrenging van een documentatie, bestaande uit kopieën van de originelen" (dit deel werd nooit opgesteld).
- V: "Informatie met betrekking tot bekende fantasiepaspoorten".

Het overzicht wordt op gezette tijden bijgewerkt op grond van de kennisgevingen van de lidstaten aan het secretariaat-generaal van de Raad. Doorgaans wordt eenmaal per jaar een geconsolideerde versie gepubliceerd.

Het doel van dit overzicht is tweeledig: enerzijds kunnen grenscontrole-instanties aan de hand daarvan nagaan of een bepaald document erkend is voor het overschrijden van buitengrenzen en anderzijds kan consulaire personeel aan de hand daarvan nagaan of alle lidstaten die het gemeenschappelijk visumbeleid toepassen, een bepaald document erkennen voor het aanbrengen van de visumsticker. De territoriale geldigheid van het afgegeven en aangebrachte visum moet overeenstemmen met het grondgebied van de lidstaten die het reisdocument erkennen, dat wil zeggen dat wanneer een lidstaat een bepaald reisdocument niet erkent, de houder van het reisdocument geen toegang krijgt tot het grondgebied van die lidstaat. De regels inzake afgifte van visa in dergelijke gevallen zijn vastgesteld in artikel 25, lid 3, van de visumcode.

Artikel 5, lid 1, onder a), van de Schengengrenscode bepaalt dat onderdanen van derde landen in het bezit moeten zijn van één of meer geldige reisdocumenten of documenten die recht geven op grensoverschrijding.

Motivering en doel van het voorstel

Het bestaande "overzicht van reisdocumenten", dat dateert van de intergouvernementele periode van de Schengensamenwerking, moet worden aangepast aan het institutionele en juridische kader van de Europese Unie. De rechtsgrondslag voor de Schengenbepalingen over visumbeleid en over "normen en procedures die [...] bij de uitvoering van personencontroles aan [buiten]grenzen in acht moeten [worden genomen]" is artikel 77, lid 2, onder a) en b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Sommige bepalingen van de visumcode verwijzen naar de erkenning of niet-erkenning door de lidstaten van door derde landen afgegeven reisdocumenten. De Schengengrenscode bevat slechts één impliciete verwijzing naar de erkenning of niet-erkenning door de lidstaten van reisdocumenten waarmee onderdanen van derde landen de buitengrenzen willen overschrijden. Het bestaande overzicht bevat ook een lijst van documenten waarmee de houders de buitengrenzen kunnen overschrijden.

Thans worden de lijsten van door derde landen afgegeven reisdocumenten niet systematisch gecontroleerd. Bijgevolg hoeven de lidstaten hun standpunt over de erkenning of niet-erkenning van alle in de lijst opgenomen documenten niet te kennen te geven. Dit creëert rechtsonzekerheid voor de houders van bepaalde reisdocumenten die het risico lopen de toegang te worden geweigerd of aan wie een visum met beperkte territoriale geldigheid is afgegeven waarmee zij alleen naar de lidstaten kunnen reizen die hun reisdocument erkennen. Bovendien is de in het overzicht aangegeven "niet-erkenning" dikwijls niet het gevolg van een bewuste beslissing van de betrokken lidstaat om het reisdocument niet te erkennen maar wel van het niet innemen van een standpunt over het betrokken reisdocument.

Gelet op de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten inzake erkenning van reisdocumenten is het niet mogelijk om harmonisatieregels over de erkenning van reisdocumenten vast te stellen. Dit voorstel is derhalve beperkt tot het instellen van een mechanisme dat ervoor moet zorgen dat de lijst van door derde landen afgegeven reisdocumenten voortdurend wordt bijgewerkt, tot het instellen van een gecentraliseerd mechanisme voor de technische beoordeling van dergelijke reisdocumenten en ten slotte tot het garanderen dat de lidstaten hun standpunt te kennen geven over de erkenning of niet-erkenning van alle in de lijst opgenomen

reisdocumenten. Het voorstel maakt echter ook informatie-uitwisseling in een raadgevend comité mogelijk met het doel tot een gemeenschappelijk standpunt van de lidstaten over de erkenning of niet-erkenning van een bepaald reisdocument te komen.

2. Juridische elementen van het voorstel

Dit voorstel heeft als doel een mechanisme in te stellen dat ervoor moet zorgen dat de lijst van door derde landen afgegeven reisdocumenten voortdurend wordt bijgewerkt, een gecentraliseerd mechanisme in te stellen voor de technische beoordeling van dergelijke reisdocumenten en ten slotte te garanderen dat de lidstaten hun standpunt te kennen geven over de erkenning of niet-erkenning van deze documenten. De structuur van de lijst van reisdocumenten werd gemoderniseerd en gekoppeld aan Verordening nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.

De lijst zal ook informatie bevatten over reisdocumenten die zijn afgegeven door lidstaten die het Schengenacquis niet toepassen, over reisdocumenten die zijn afgegeven door lidstaten aan onderdanen van derde landen, aan vluchtelingen in het kader van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en aan staatlozen in het kader van het Verdrag van New York van 28 september 1954, en over reisdocumenten die zijn afgegeven door internationale organisaties, zoals de Verenigde Naties, de Europese Unie, de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie en het Internationaal Comité van het Rode Kruis.

Er werd ook een link gelegd met de bepalingen van de visumcode over plaatselijke Schengensamenwerking (artikel 48). Artikel 48, lid 1, onder c), bepaalt dat er een volledige lijst van door het gastland afgegeven reisdocumenten moet worden opgesteld. Dit zal ertoe bijdragen dat de gegevens actueel blijven.

Het voorstel neemt deel V van het bestaande overzicht ("Informatie met betrekking tot bekende fantasiepaspoorten") niet over. De lijst van "niet-erkenbare" fantasiereisdocumenten kan niet als volledig worden beschouwd en biedt daarom weinig meerwaarde.

Artikel 77, lid 2, VWEU is de rechtsgrondslag van dit voorstel aangezien dat de EU-rechtsgrondslag is die aan besluiten van het Uitvoerend Comité van Schengen SCH/Com-ex (98)56 en SCH/Com-ex (99)14 is gegeven in Besluit 1999/436/EG van de Raad van 20 mei 1999 tot vaststelling, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de rechtsgrondslagen van elk van de bepalingen of besluiten die het Schengenacquis vormen (bijlage C, artikel 4)¹.

Het voorstel voorziet in vereenvoudiging van administratieve procedures voor overheidsinstanties (EU of nationaal). Door het instellen van een gecentraliseerd mechanisme in de vorm van een raadgevend orgaan dat een technische beoordeling van door derde landen afgegeven reisdocumenten en het beveiligingsniveau daarvan kan maken, zullen de lasten worden gespreid, aangezien de resultaten van dergelijke beoordelingen met alle lidstaten zullen worden gedeeld en op die manier dubbel werk wordt vermeden.

Aanneming van het voorstel zal ertoe leiden dat bestaande wetgeving wordt ingetrokken.

¹ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 17.

3. Raadpleging van belanghebbenden

Op 3 oktober 2008 werd door personeel van de Commissie een deskundigenvergadering belegd over de herziening van het overzicht van reisdocumenten. Deskundigen uit 23 lidstaten hebben daaraan deelgenomen.

De lidstaten verzochten om een rechtsinstrument dat:

- o een mechanisme instelt dat ervoor zorgt dat de gegevens over de door derde landen afgegeven documenten voortdurend worden bijgewerkt;
- o een gecentraliseerd mechanisme instelt waarmee voor de lidstaten een technische beoordeling van door derde landen afgegeven reisdocumenten wordt gemaakt om het besluitvormingsproces van de lidstaten over de erkenning van reisdocumenten te ondersteunen;
- o een mechanisme instelt waardoor de lidstaten verplicht worden om hun standpunt te kennen te geven over alle in de lijst opgenomen documenten;
- o eventueel voorziet in een geharmoniseerd standpunt over "traditionele" soorten reisdocumenten (gewoon paspoort, diplomatiek paspoort en dienstpaspoot/officieel paspoort/speciaal paspoort);
- o het overzicht baseert op de lijsten I en II van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld;
- o de huidige structuur van het overzicht behoudt, maar deel V weglaat;
- o ervoor zorgt dat het overzicht "online" is en door de Commissie wordt onderhouden. De elektronische databank moet modellen van alle in de lijst opgenomen reisdocumenten bevatten.

In dit voorstel van de Commissie werd rekening gehouden met alle door de deskundigen gedane suggesties, behalve met de vraag naar meer harmonisatie van de erkenning gelet op de bovengenoemde juridische beperkingen en met de vraag naar de vaststelling van een online databank met modellen van alle reisdocumenten. Hoewel de Commissie die tweede wens volledig steunt, is zij van mening dat de belangrijkste bekommernissen in verband met het overzicht van reisdocumenten momenteel zijn dat de gegevens over door derde landen afgegeven documenten ongestructureerd worden bijgewerkt en dat er zich op operationeel niveau negatieve gevolgen voordoen (met name wat de afgifte van uniforme visa betreft) doordat de lidstaten nalaten een standpunt in te nemen over de erkenning of niet-erkenning. Derhalve moet het vaststellen van middelen en procedures om deze problemen op te lossen, de eerste prioriteit zijn. Het instellen van een dergelijke databank zou tijd en middelen vergen en zou de aanneming van het rechtsinstrument om dringender problemen op te lossen, zonder meer vertragen. Op lange termijn kunnen synergieën met het FADO (onlinesysteem voor de uitwisseling van informatie over valse en authentieke documenten dat onder Gemeenschappelijk Optreden 98/700/JBZ is opgezet en door het secretariaat-generaal van de Raad wordt beheerd) ontstaan door een online-overzicht van reisdocumenten te baseren op bepaalde onderdelen van het FADO (bv. afbeeldingen van modellen van reisdocumenten) en zo belastende overlappende inspanningen te vermijden. De door de Commissie voorgestelde

lijst van reisdocumenten zal samen met latere bijwerkingen in elektronische vorm beschikbaar worden gemaakt in de Circa-databank.

In een door personeel van de Commissie voor de deskundigenvergadering van oktober 2008 opgesteld werkdocument werd een aantal opties voorgesteld die door de deskundigen van de lidstaten werden onderzocht.

Er werd geopteerd voor een rechtsinstrument dat voorziet in een mechanisme waarmee een lijst van reisdocumenten kan worden opgesteld die voortdurend wordt bijgewerkt zowel wat de gegevens over de door derde landen afgegeven reisdocumenten betreft, als wat de vermelding van de erkenning of niet-erkenning door de lidstaten van deze documenten betreft, teneinde harmonisatie in de hand te werken zonder afbreuk te doen aan de exclusieve bevoegdheden van de lidstaten inzake erkenning van reisdocumenten.

4. Effectbeoordeling

Gelet op het feit dat het voorstel als doel heeft het reeds bestaande "overzicht van reisdocumenten" aan te passen aan het institutionele en juridische kader van de Europese Unie, het bestaande systeem doeltreffender te maken en een kader vast te stellen voor de uitwisseling van informatie over besluiten van lidstaten op nationaal niveau, is een effectbeoordeling niet relevant.

5. Subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel

Het overzicht van reisdocumenten is een onmisbaar onderdeel van het Schengenacquis inzake grenzen en visa. Het voorstel heeft als doel het reeds bestaande "overzicht van reisdocumenten" aan te passen aan het institutionele en juridische kader van de Europese Unie, het bestaande systeem doeltreffender te maken en een kader vast te stellen voor de uitwisseling van informatie over besluiten van lidstaten op nationaal niveau.

6. Keuze van het instrument

De erkenning van reisdocumenten is relevant voor de uitvoering van bestaande EU-wetgeving (met name de Schengengrenscodes en de visumcodes): zij houdt intrinsiek verband met de toepassing van de bepalingen van het Schengenacquis inzake personencontroles aan de buitengrenzen en de afgifte van visa voor kort verblijf. Gelet echter op de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten inzake de erkenning van reisdocumenten, zal het instrument de vorm van een besluit van het Europees Parlement en de Raad aannemen aangezien het beperkt is tot een herziening en modernisering van het overzicht van reisdocumenten.

7. Gevolgen voor de begroting

Het voorgestelde besluit heeft geen gevolgen voor de begroting van de Europese Unie.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende de lijst van reisdocumenten waarmee de houder de buitengrenzen kan overschrijden en waarin een visum kan worden aangebracht en betreffende de invoering van een mechanisme voor het opstellen van deze lijst

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 17, lid 3, onder a), van de Overeenkomst ter uitvoering van het op 14 juni 1985 gesloten Akkoord van Schengen² werd in de besluiten SCH/Com-ex (98)56³ en SCH/Com-ex (99)14⁴ het handboek vastgesteld met reisdocumenten welke recht geven op overschrijding der buitengrenzen en waarin een visum kan worden aangebracht. Deze besluiten moeten aan het institutionele en juridische kader van de Europese Unie worden aangepast.
- (2) De lijsten van door derde staten afgegeven reisdocumenten moeten systematisch worden gecontroleerd om ervoor te zorgen dat de autoriteiten van de lidstaten die visumaanvragen verwerken en grenscontroles uitvoeren, over correcte informatie beschikken over de door onderdanen van derde landen overgelegde reisdocumenten. De uitwisseling van informatie tussen lidstaten over afgegeven reisdocumenten en over de erkenning van deze reisdocumenten door lidstaten en de openbare beschikbaarstelling van de hele verzameling moeten worden gemoderniseerd en efficiënter worden gemaakt.
- (3) Op grond van artikel 48, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode⁵ moet in het kader van de plaatselijke Schengensamenwerking een volledige lijst van door het gastland afgegeven reisdocumenten worden opgesteld.

² PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

³ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 207.

⁴ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 298.

⁵ PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1.

- (4) Er moet een mechanisme worden ingesteld dat ervoor zorgt dat de lijst van reisdocumenten voortdurend wordt bijgewerkt, dat in voorkomend geval een gemeenschappelijke technische beoordeling van de in de lijst opgenomen reisdocumenten mogelijk maakt en dat de lidstaten verplicht hun standpunt te kennen te geven over de erkenning of niet-erkenning van deze documenten.
- (5) De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de erkenning van reisdocumenten waarmee de houder de buitengrenzen kan overschrijden en waarin een visum kan worden aangebracht, en dienen daarvoor verantwoordelijk te blijven.
- (6) De lidstaten moeten over alle reisdocumenten hun standpunt te kennen geven en ernaar streven hun standpunten over de verschillende soorten reisdocumenten te harmoniseren.
- (7) De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁶.
- (8) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt dit besluit een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de door de Raad van de Europese Unie met de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁷, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A, B en C, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst⁸.
- (9) Wat Zwitserland betreft, vormt dit besluit een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁹, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A, B en C, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, juncto artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad¹⁰.
- (10) Wat Liechtenstein betreft, vormt dit besluit een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A, B en C, van Besluit 1999/437/EG van de Raad, juncto artikel 3 van Besluit 2008/261/EG van de Raad¹¹.
- (11) Denemarken neemt, overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, niet

⁶ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁷ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁸ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

⁹ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

¹⁰ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1.

¹¹ PB L 83 van 26.3.2008, blz. 3.

deel aan de aanneming van dit besluit. Dit besluit is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken. Aangezien dit besluit tot doel heeft het Schengenacquis te ontwikkelen ingevolge titel V van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 5 van genoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad het besluit heeft vastgesteld of het dit in zijn nationale wetgeving zal omzetten.

- (12) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis¹². Het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de aanneming van dit besluit, dat dan ook niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat.
- (13) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis¹³. Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming van dit besluit, dat dan ook niet bindend is voor, noch van toepassing is op deze lidstaat.
- (14) Voor Cyprus vormt dit besluit een op het Schengenacquis voortbouwend of anderszins daaraan gerelateerd rechtsbesluit in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003.
- (15) Dit besluit vormt een op het Schengenacquis voortbouwend of anderszins daaraan gerelateerd rechtsbesluit in de zin van artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005,

HEBBEN HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

- 1. Bij dit besluit wordt de lijst van reisdocumenten vastgesteld die de houder recht geven op overschrijding van de buitengrenzen en waarin een visum kan worden aangebracht (hierna "de lijst van reisdocumenten" genoemd) alsook een mechanisme om deze lijst samen te stellen.
- 2. Dit besluit is van toepassing op reisdocumenten, zoals een nationaal paspoort (gewoon paspoort, diplomatiek paspoort of dienstpaspoort/officieel paspoort of speciaal paspoort), een noodreisdocument, een reisdocument voor vluchtelingen of staatlozen, een door internationale organisaties afgegeven reisdocument of een laissez-passer.

Artikel 2

Samenstelling van de lijst van reisdocumenten

¹² PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

¹³ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

1. De Commissie stelt, daarin bijgestaan door de lidstaten, de lijst van reisdocumenten samen op grond van de in de plaatselijke Schengensamenwerking verzamelde informatie, zoals bedoeld in artikel 48, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode.
2. De lijst van reisdocumenten wordt vastgesteld volgens de in artikel 7, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 3

Structuur van de lijst

1. De lijst bestaat uit drie delen.
2. Deel I bestaat uit reisdocumenten die zijn afgegeven door de derde landen en de territoriale entiteiten die zijn opgesomd in de bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld¹⁴.
3. Deel II bestaat uit de volgende door de lidstaten van de Europese Unie afgegeven reisdocumenten:
 - a) aan onderdanen van derde landen afgegeven reisdocumenten,
 - b) reisdocumenten afgegeven aan vluchtelingen in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951,
 - c) reisdocumenten afgegeven aan staatlozen in het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties betreffende de status van staatlozen van 28 september 1954,
 - d) reisdocumenten afgegeven door het Verenigd Koninkrijk aan Britse burgers die geen onderdanen van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland zijn in de zin van het recht van de Unie.
4. Deel III bestaat uit door internationale organisaties afgegeven reisdocumenten.
5. Als algemene regel geldt dat de opname van een bepaald reisdocument in de lijst van toepassing is op alle reeksen van dat reisdocument die nog geldig zijn.
6. Als een derde land een bepaald soort reisdocument niet afgeeft, wordt dat in de lijst aangegeven met de vermelding "niet afgegeven".

Artikel 4

Kennisgeving van erkenning of niet-erkenning van in de lijst opgenomen reisdocumenten

¹⁴ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

1. Binnen een maand nadat de in artikel 2, lid 1, bedoelde lijst is meegedeeld, stellen de lidstaten de Commissie in kennis van hun standpunt inzake de erkenning of niet-erkenning van de reisdocumenten.
2. In het kader van het in artikel 7, lid 1, bedoelde comité wisselen de lidstaten informatie uit over de gronden voor de erkenning of niet-erkenning van specifieke reisdocumenten teneinde tot een geharmoniseerd standpunt te komen.
3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van alle wijzigingen betreffende een vroeger gemelde erkenning of niet-erkenning van een bepaald reisdocument.

Artikel 5

Nieuwe afgegeven reisdocumenten

1. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van nieuwe reisdocumenten zoals bedoeld in artikel 3, lid 3, onder a) tot en met c).
2. De lidstaten brengen de Commissie op de hoogte van nieuwe, door derde staten, lidstaten en internationale organisaties afgegeven reisdocumenten zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, artikel 3, lid 3, onder d), en artikel 3, lid 4.
3. De Commissie werkt de lijst bij op basis van de ontvangen kennisgevingen en informatie en verzoekt de lidstaten om kennis te geven van hun standpunt inzake de erkenning of niet-erkenning overeenkomstig artikel 4.
4. De bijgewerkte lijst wordt vastgesteld volgens de in artikel 7, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 6

Beoordeling van de technische normen voor reisdocumenten

1. Om de lidstaten bij te staan bij hun beoordeling van de technische normen voor reisdocumenten kan de Commissie volgens de in artikel 7, lid 2, vastgestelde procedure een technisch onderzoek van deze reisdocumenten uitvoeren.
2. De resultaten van de technische beoordeling van een reisdocument worden aan de lidstaten meegedeeld.

Artikel 7

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité (het reisdocumentcomité).
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

Artikel 8

Bekendmaking van de lijst

De Commissie stelt de lijst en de kennisgevingen op grond van artikel 4 ter beschikking van de lidstaten en het publiek door middel van een voortdurend bijgewerkte elektronische publicatie.

Artikel 9

Intrekkingen

Besluiten SCH/Com-ex (98)56 en SCH/Com-ex (99)14 worden ingetrokken.

Artikel 10

Inwerkingtreding

1. Dit besluit treedt in werking op de [...] dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
2. Alle bepalingen van dit besluit zijn van toepassing vanaf de dag waarop het besluit in werking treedt, behalve artikel 9, dat van toepassing is vanaf de dag waarop de Commissie voor het eerst de in artikel 8 bedoelde lijst bekendmaakt.

Artikel 11

Dit besluit is gericht tot de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te [...],

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter